

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/89/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714010305
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3714010305.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Ondreja Gáboríka v trestnej veci proti obžalovanému J. S., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom R. U., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Žilina, pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. a pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. e/ Tr.zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 09. januára 2015, prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Považská Bystrica a obžalovaného J. S. proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 1T/62/2014 zo dňa 03. novembra 2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolania prokurátora a obžalovaného J. S. zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 1T/62/2014 zo dňa 03. novembra 2014 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný J. S. bol uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr.zák., z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. a z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. e/ Tr.zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že: dňa 20.09.2013 asi o 21.20 hod. pred hlavným vchodom do budovy Strednej priemyselnej školy na Ul. Slovenských partizánov v R. spolu s obžalovaným mal. D. N. bezdôvodne fyzicky napadli J. T., bytom R. U., T. č. XXX/XX, a to tak, že po tom, ako ho 2./ ods. ml. D. N. oslovil vetou "čo je T.", vzápätí mu zasvietil baterkou do očí a bezdôvodne ho odsotil, pošk. J. T. vytiahol z vrečka nohavíc slzotvorný plyn, ktorý nosil stále so sebou na svoju obranu a nastriekal ním do priestoru pred sebou, pričom práve v tom istom momente ho 2./ obv. ml. D. N. udrel päťou ľavej ruky do pravého oblúka sánky po čom poškodený J. T. spadol na zem, a vtedy sa mu 2./ ods. ml. D. N. vyhrozil, že za to, že mu nastriekal slzotvorný plyn do očí, ho zabije, a keď sa pošk. J. T. postavil, prišiel ku nemu 1./ obv. J. S., ktorý sa pred tým opýtal 2./ ods. D. N., či má poškodeného zabiť a po odsúhlasení takéhoto konania 2./ ods. ml. D. N., presne nezisteným predmetom, s najmenej jednou rezno-sečnou hranou sa zahnal smerom na hrudník, krk a tvár pošk. J. T., ktorý úder vykryl svojou ľavou rukou, ktorú mu 1./ obv. J. S. úderom zasiahol, čím mu spôsobil zranenie - reznú ranu ľavého predlaktia s porušením integrity kože, podkožia, svaly s obalom s vyštípením úlomku z laktovej kosti o veľkosti asi 4 mm, pričom podľa znalca sa jednalo o stredne ťažké poranenie, ktoré by si vyžiadalo práceneschopnosť v trvaní 4 týždňov, ak by bol poškodený zaradený do pracovného procesu, pričom zranenie na ruke ho obmedzovalo v bežnom spôsobe života po dobu najmenej 28 dní a to bolestivosťou, nemožnosťou adekvátne používať ľavú ruku pri písaní, pri uchopení predmetov, vedení vozidla, výrazným obmedzením niektorých hygienických úkonov, nakoľko poškodený T. je ľavák, a v prípade zasiahnutia inej časti ľavej hornej končatiny, mohlo dôjsť ku poškodeniu tepny s masívnym krvácaním navonok, prípadne ku vzniku úrazovo-krvácavého šoku, ktorý by mohol mať za následok smrť poškodeného a pri zasiahnutí ruky, by mohlo dôjsť k oddeleniu prstov, teda ku zmrzačeniu a pri hlbšom zarezaní, by mohlo dôjsť až k poškodeniu nervov končatiny, v dôsledku čoho by nastali trvalé následky,

čím by bolo tiež jednoznačne ohrozené zdravie a život poškodeného a tiež konaním 2./ ods. ml. D. N. bolo pošk. J. T. spôsobené zranenie - drobná tržná rana na tvári v úrovni pravého uhla sánky s menšou odreninou, ktoré by si vyžiadalo práceneschopnosť v trvaní 3-5 dní, ak by bol poškodený zaradený do pracovného procesu, pričom zranenie bolo sprevádzané bolestivosťou, obmedzenou hybnosťou pravej strany tváre pri jedení, rozprávaní, čiastočne s obmedzením hygienických úkonov, následne ešte pri odchode z miesta činu sa 1./ obv. J. S. a 2./ ods. ml. D. N. vyhrozili pošk. J. T., že si ho ešte niekde počkajú a dokončia to, čo začali, z ich vyhrážok mal pošk. J. T. skutočnú obavu o svoj život a zdravie, s prihliadnutím k už vykonanému fyzickému útoku na jeho osobu, pričom celý konflikt sledovali najmenej štyri tam prítomné dospelé osoby, ktoré sa nad konaním oboch páchatel'ov pohoršovali,

Za to bol obžalovaný J. S. odsúdený podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. za použitia § 41 ods. 1 Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák., § 36 písm. l/, n/ Tr.zák., § 37 písm. h/, m/ Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky nepodmienečne, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. bol obžalovaný J. S. zaviazaný k povinnosti nahradiť poškodenému J. T. škodu vo výške 442,75 € z titulu bolestného a škodu vo výške 56 € ako škodu na majetku - oblečenie, teda spolu 489,75 € a podľa § 288 ods. 2 Tr.por. bol poškodený J. T. so zvyškom nároku na náhradu škody voči obžalovanému J. S. odkázaný na občianske súdne konanie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote podal odvolanie v neprospech obžalovaného prokurátor okresnej prokuratúry proti výrokom rozsudku o uloženom treste obžalovanému J. S. a obžalovaný J. S. proti výrokom rozsudku o treste, ktorý mu bol uložený.

Prokurátor okresnej prokuratúry v úvodnej časti písomných dôvodoch odvolania poukázal na obsah ním podanej obžaloby, na obsah výroku napadnutého rozsudku v časti uložených trestov a na to, že predmetný rozsudok vo výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému J. S.. Vytýkal okresnému súdu, že tomuto obžalovanému uložil trest v rozpore so základnými zásadami pre ukladanie trestov z dôvodu uznania aj poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr.zák., ktorej uznanie viedlo k uplatneniu ustanovenia § 38 ods. 2 Tr.zák. a následne k uloženiu trestu odňatia slobody, ktorý je podľa jeho názoru pod zákonnou hranicou individuálnej trestnej sadzby, vypočítanej vo výmere od 6 rokov do 10 rokov. Prokurátor poukázal na to, že pri ukladaní trestu a určovaní jeho druhu a výmery súd musí prihliadať aj na konkrétne okolnosti vyplývajúce z § 34 ods. 4 Tr.zák. Sú to okolnosti definujúce zásadu individualizácie trestu, podstatou ktorej je povinnosť súdu pri určovaní druhu a výmery trestu na ne neprihliadnuť. Týmito okolnosťami sú okrem iných aj taxatívne vymedzené poľahčujúce okolnosti upravené v § 36 Tr.zák. a priťažujúce okolnosti upravené v § 37 Tr.zák., ktoré sú dôležitým prvkom pri určovaní druhu a výmery trestu. Poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písm. n/ Tr.zák. môže byť priznaná za predpokladu aktívnej spolupráce páchatel'a pri vyšetrowaní trestnej činnosti predovšetkým vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasňovanie skutkových okolností daného trestného činu. Poľahčujúce a priťažujúce okolnosti musia byť vždy nepochybne a spoľahlivo preukázané. Vychádzajúc z vyššie uvedeného prokurátor považuje vyhlásenie obžalovaného J. S. v zmysle § 257 písm. b/ Tr.por., že je vinný zo spáchania skutku za poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr.zák. Aplikáciu ustanovenia § 36 písm. n/ Tr.zák. teda, že obžalovaný aj napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, prokurátor považuje za neopodstatnenú. S poukazom na vyššie uvedené závery o význame napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti v zmysle § 36 písm. n) Tr.zák. podľa názoru prokurátora mal okresný súd zohľadniť jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr.zák. na základe vyhlásenia obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní. Ďalej mal okresný súd zohľadniť dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) a m) Tr.zák. z dôvodu, že obžalovaný spáchal viac trestných činov a že už bol za trestný čin odsúdený, poukazujúc pritom na odsúdenie pre prečin podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák., ktoré odsúdenie má obžalovaný podľa odpisu z registra trestov zahladené a poukazujúc na odsúdenie za prečin podľa § 171 ods. 1 Tr.zák. na trest povinnej práce, ktorý trest do konania hlavného pojednávania obžalovaný nevykonal. Z uvedených dôvodov mal okresný súd uložiť obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby podľa § 155 ods. 1, § 41 ods. 1, 38 ods. 2, 4, § 36 písm. l) a § 37 písm. h), m) Tr.zák., teda podľa prokurátorom navrhovaného trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák.

Prokurátor ďalej v dôvodoch odvolania vyjadril názor, že vyhlásením o vine obžalovaný automaticky nenapomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti, pretože počas prípravného konania sa k trestnej činnosti nedoznal jednoznačne a v celom rozsahu, poukazujúc na tvrdenia obžalovaného v prípravnom konaní. Obžalovaný asi 6 dní po inkriminovanej udalosti odišiel do zahraničia, údajne za prácou a uviedol, že nemal vedomosť o trestnom stíhaní jeho osoby, hoci mu matka telefonovala, že ho hľadá polícia. V dôsledku toho konania bol obžalovaný vzatý do väzby. Z uvedeného podľa názoru prokurátora vyplýva, že obžalovaný ničím nenapomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní celého vyšetrovania. Preto prokurátor navrhol, aby odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku rozhodol o uložení úhrnného trestu odňatia slobody obžalovanému J. S. podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. za použitia ustanovenia § 41 ods. 1 Tr.zák. pri dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby o tretinu, teda v trvaní najmenej 6 rokov, za použitia ustanovenia § 38 ods. 2, 4 Tr.zák. s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. l/ Tr.zák. a § 37 písm. h/, m/ Tr.zák. so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák.

Obhajca obžalovaného J. S. v písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že obžalovaný sa ku skutku priznal. Okresný súd určil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností 2:2 a obžalovanému uložil trest vo výške 4 rokov nepodmienečne. Tento trest obhajoba považuje za neprimerane prísny vzhľadom na osobu páchatela, spôsob spáchania trestného činu, následok, zavinenie, ako aj pohnútku, ktorá ho viedla k tomuto trestnému činu. V priebehu dokazovania vyplynulo, že obžalovaný svojím útokom reagoval na stav, ktorý vyvolal poškodený J. T., ktorý voči spoluobžalovanému použil slzotvorný plyn, slúžiaci na eliminovanie medveďa (nejde teda o bežný sprej slúžiaci na obranu). Trest povinnej práce v trvaní 150 hodín za prečin podľa § 171 ods. 1 Tr.zák. nie je podľa názoru obhajoby takým trestným činom, ktorý by odôvodňoval nemožnosť použitia nižšej trestnej sadzby s prihliadnutím na použitie ustanovení o mimoriadnom znížení trestu. Preto podľa názoru obhajoby odsúdenie obžalovaného podľa napadnutého rozsudku spôsobí skôr negatívne tendencie, pretože dochádza k dlhodobému odlúčeniu obžalovaného od jeho rodiny, predovšetkým od maloletej dcéry Q. a družky, s ktorou pred vycestovaním do Veľkej Británie žil v spoločnej domácnosti, uznávajúc, že obžalovaný mal na túto skutočnosť myslieť pred útokom. Obhajoba tiež uznáva, že trest odzrkadľuje aj popis skutku, uvedený v obžalobe, avšak podľa názoru obhajoby obžaloba uvádza hypotetické okolnosti, ktoré by mohli nastať, ak by bol útok vedený inak, dokonca sa v obžalobe hypoteticky uvažovalo o možnosti smrti poškodenej osoby, ak by bola ruka zasiahnutá inak. Podľa názoru obhajoby, vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho vek a naozaj reálnu možnosť jeho nápravy, na okolnosti prípadu, pohnútku, ktorá ho viedla k útoku na poškodeného, je možné uvažovať aj v intenciách mimoriadneho zníženia trestu v zmysle ustanovenia § 39 Tr.zák. Trest v dĺžke 4 roky nepodmienečne bude pôsobiť namiesto nápravného charakteru tak, že obžalovaného úplne vytrhne zo sociálnych väzieb a po jeho návrate nebude možný jeho návrat do spoločnosti ako riadneho človeka. Preto obhajoba má za to, že u obžalovaného J. S. by postačoval na jeho nápravu aj trest výrazne nižší, ako mu bol uložený, a to za použitia ustanovení o mimoriadnom znížení trestu.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor. Vo vyjadrení uviedol, že odvolanie obžalovaného považuje za nedôvodné a účelové. V súvislosti s obsahom odvolania podaného prostredníctvom obhajcu prokurátor poukázal na to, že kvalifikácia konania obžalovaného v podanej obžalobe nebola žiadnym dôkazom spochybnená. Obhajca v odôvodnení odvolania uvádzal zavádzajúce skutočnosti, keď tvrdil, že obžaloba obsahuje hypotetické úvahy, v dôsledku ktorých okresný súd neuvažoval o mimoriadnom znížení trestu. Osoba obžalovaného nie je bezúhonnou osobou, v minulosti bol už dvakrát súdne trestaný, dopúšťal sa protiprávneho konania rôzneho charakteru, z ktorého dôvodu nie sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 Tr.zák. Prokurátor ďalej v súlade s dôvodmi svojho odvolania znovu zopakoval svoje názory na posúdenie spolupráce obžalovaného s príslušnými orgánmi. Z uvedených dôvodov podľa názoru prokurátora mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Tr.zák. u obžalovaného pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby uvedenej v Trestnom zákone, by v danom prípade nesplnilo účel trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr.zák. Preto prokurátor navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní na verejnom zasadnutí v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o treste, uloženom obžalovanému J. S., ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytykaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním

vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné.

Z podaných odvolaní vyplýva, že nimi odvolatelia napadli rovnaké výroky rozsudku okresného súdu, teda výroky o treste uloženom obžalovanému J. S., pričom prokurátor podal odvolanie v neprospech obžalovaného.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolaní prokurátora a obžalovaného vyplýva, že v podaných odvolaniach nie sú vytýkané chyby v procesnom postupe okresného súdu, predchádzajúcom vydaniu napadnutého rozsudku, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu existenciu v odvolaniach nevytknutých chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Na základe preskúmania samotných napadnutých výrokov sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora v odvolaní, podľa ktorej mal okresný súd na vec nesprávne aplikovať ustanovenie § 36 písm. n) Tr.zák. a § 38 ods. 4 Tr.zák. Senát odvolacieho súdu v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že sa stotožňuje s názorom iného senátu tunajšieho súdu, prezentovaným už v uznesení zo dňa 04.03.2013, sp.zn. 23To/8/2013. V citovanej veci iný senát zaujal názor, podľa ktorého možno síce prisvedčiť názoru, že poľahčujúca okolnosť v podobe napomáhania pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel napomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, čo však neznamená, že páchatel takto musí bezpodmienečne napomáhať všetkým orgánom, ktoré sú príslušné na vykonanie jednotlivých štádií trestného stíhania v konkrétnej veci. Aj podľa názoru senátu odvolacieho súdu, konajúceho v tejto veci, platná právna úprava, rešpektujúc zásadu kontradiktórnosti a nestrannosti súdu v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, kladie ťažisko dokazovania v trestnom stíhaní na konanie pred súdom, pričom prípravné konanie v zásade slúži na prípravu dôkazov, ktoré majú byť vykonané v konaní pred súdom, teda na prípravu dôkazov, o ktoré chce prokurátor v konaní pred súdom oprieť svoje skutkové tvrdenia v obžalobe. Ak obžalovaný v konaní pred súdom prizná spáchanie skutku v obžalobe a súd podľa § 257 ods. 7, 8 Tr.por. takéto vyhlásenie obžalovaného prijme s následkom, že dokazovanie v rozsahu priznaného skutku sa nebude vykonávať, primárne tým uľahčuje najmä činnosť prokurátora v trestnom stíhaní tým, že prokurátor už nemusí pred súdom vykonávať žiadne dôkazy za účelom preukázania pravdivosti svojich skutkových tvrdení v obžalobe, z ktorého dôvodu prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusí v tejto časti niesť pred súdom svoje dôkazné bremeno. Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval argumentáciu prokurátora za rozhodnú pre posúdenie správnosti záveru okresného súdu o priznaní poľahčujúcej okolnosti obžalovanému aj podľa § 36 písm. n) Tr.zák. a aplikáciu uvedeného ustanovenia okresným súdom na daný prípad považoval odvolací súd za správnu.

Pokiaľ ide o dôvody odvolania obžalovaného, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že predovšetkým zákonodarca prostredníctvom Trestného zákona určuje rámec primeranosti trestu za ten - ktorý čin, a to najmä určením trestnej sadzby v osobitnej časti zákona. Pri zločine ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák., z pokusu spáchania ktorého bol obžalovaný J. S. právoplatne uznaný vinným, zákonodarca stanovil základnú dolnú hranicu trestnej sadzby vo výške štyri roky, pričom vzhľadom na fikciu súladu zákona s ústavou niet dôvod pochybovať o tom, že takto určená trestná sadzba je vo všeobecnosti primeraná za činy, ktoré sú subsumované pod skutkovú podstatu vyjadrenú v ustanovení § X55 ods. 1 Tr.zák. Zákonodarca tiež zrejme predpokladal (a to dôvodne), že mimoriadne sa môžu vyskytnúť situácie, kedy by použitie tejto sadzby by bolo neprimerané. Úlohou súdu je posúdiť, či vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a nenastala takáto mimoriadna situácia, ktorá by odôvodňovala mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Tr.zák.

V danom prípade odvolací súd v súlade s názorom okresného súdu dospel k záveru, že v prípade obžalovaného J. S. takéto situácia nie je daná. V súvislosti s okolnosťami prípadu aj podľa názoru odvolacieho súdu motívom konania obžalovaného bolo protiprávne zasiahnuť záujem chránený ustanoveniami Trestného zákona. Okolnosti protiprávneho konania obžalovaného J. S. sa pritom nijakým spôsobom nevymykali všeobecným okolnostiam, ktoré mal zrejme na zreteli zákonodarca pri prijímaní ustanovenia § 155 ods. 1 Tr.zák. Obžalovaný nebol pred svojím útokom ohrozený do takej miery, že by bolo možné uvažovať o okolnostiach blízkyh krajnej núdzy. Sám obžalovaný v prípravnom konaní tvrdil, že po pokrikoch (teda keď mu zjavne nehrozil nijaký fyzický útok) si našiel kovovú hranatú tyč, ktorú si schoval, aby nebola viditeľná a zostal v blízkosti pokrikujúcich osôb, hoci mu nič nebránilo

odísť preč a vyhnúť sa tak konfliktu. Podľa svojej výpovede obžalovaný videl, že poškodený mal niečo s N. a následne poškodený padol na zem. Z uvedených dôvodov ani podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade neboli zistené také mimoriadne okolnosti prípadu, pre ktoré by bolo použitie zákonom stanovenej trestnej sadzby u obžalovaného J. S. neprimerane prísne ako v zmysle § 39 ods. 1 Tr.zák. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že prokurátorom v obžalobe uvádzané nebezpečenstvo vzniku ťažkej ujmy na zdraví poškodeného, vzhľadom na intenzitu útoku (použitý predmet a vyštípenie úlomku kosti na ruke poškodeného), reálne existovalo a zjavne takýto následok nenastal len v dôsledku obrannej reakcie poškodeného nezávisle od vôle obžalovaného. Z uvedených dôvodov ani podľa názoru odvolacieho súdu nie sú v prejednávanom prípade dané mimoriadne okolnosti spáchania trestného činu v štádiu pokusu v zmysle § 39 ods. 2 písm. a) Tr.zák.

Odvolací súd v súlade s názorom okresného súdu tiež dospel k záveru, že pomery obžalovaného J. S. nevykazujú znaky mimoriadnosti v zmysle § 39 ods. 1 Tr.zák. teda, že by použitie zákonnej trestnej sadzby vo vzťahu k jeho osobe bolo neprimerane prísne. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd pri ukladaní trestu správne prihliadol aj na to, že obžalovaný J. S. svojím predchádzajúcim životom prejavuje určité sklony k páchaniu trestnej činnosti, ktorá skutočnosť u neho nesvedčí v prospech použitia ustanovenia § 39 Tr.zák.

S poukazom na uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd správne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd v prejednávanom prípade pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr.zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr.zák. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že okresný súd v odôvodnení rozsudku dospel ku skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, zistené okolnosti vyhodnotil v súlade s ustanovením § 34 ods. 4 Tr.zák. nie mechanicky, ale v kontexte prejednávaného prípadu im priradil rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného J. S. nie sú dôvodné. Preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.